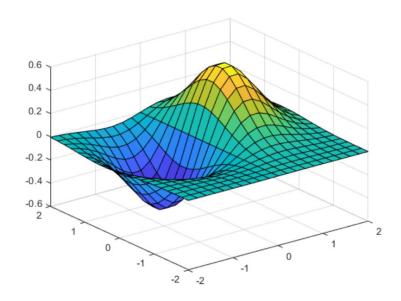
Jak zefektivnit učení NN

Variace SGD

Variace SGD

 Existují jiné způsoby (než SGD + backpropagation) jak minimalizovat C

Variace SGD

- Existují jiné způsoby (než SGD + backpropagation) jak minimalizovat C
- např. metody využívající Hessovu matici (matice druhých parciálních derivací) nebo setrvačnost (momentum)

Odhlédneme od NN, řešíme úlohu minimalizace C=C(w), w
je vektor n proměnných

- Odhlédneme od NN, řešíme úlohu minimalizace C=C(w), w
 je vektor n proměnných
- Taylorovým rozvojem v okolí bodu w získáme

$$egin{aligned} C(w + \Delta w) &= C(w) + \sum_{j} rac{\partial C}{\partial w_{j}} \Delta w_{j} + rac{1}{2} \sum_{j} \sum_{k} \Delta w_{j} rac{\partial^{2} C}{\partial w_{j} \partial w_{k}} \Delta w_{k} + \ldots = \ &= C(w) +
abla C \cdot \Delta w + rac{1}{2} \Delta w^{T} H \Delta w + \ldots = \ &= \ &= C(w) +
abla C \cdot \Delta w + rac{1}{2} \Delta w^{T} H \Delta w + \mathcal{O} \Big(\|\Delta w\|^{2} \Big) \end{aligned}$$

- Odhlédneme od NN, řešíme úlohu minimalizace C=C(w), w
 je vektor n proměnných
- Taylorovým rozvojem v okolí bodu w získáme

$$egin{aligned} C(w + \Delta w) &= C(w) + \sum_j rac{\partial C}{\partial w_j} \Delta w_j + rac{1}{2} \sum_j \sum_k \Delta w_j rac{\partial^2 C}{\partial w_j \partial w_k} \Delta w_k + \ldots = \ &= C(w) +
abla C \cdot \Delta w + rac{1}{2} \Delta w^T H \Delta w + \ldots = \ &= \ &= C(w) +
abla C \cdot \Delta w + rac{1}{2} \Delta w^T H \Delta w + \mathcal{O} \Big(\| \Delta w \|^2 \Big) \end{aligned}$$

• Tento výraz minimalizuje $\Delta w = -H^{-1} \nabla C$ (pokud je H pozitivně definitní)

• Pravidlo pro update: $w \to \tilde{w} = w + \eta \Delta w = w - \eta H^{-1} \nabla C$

- Pravidlo pro update: $w \to \tilde{w} = w + \eta \Delta w = w \eta H^{-1} \nabla C$
- eta je learning rate, podobně jako u SGD

- Pravidlo pro update: $w \to \tilde{w} = w + \eta \Delta w = w \eta H^{-1} \nabla C$
- eta je learning rate, podobně jako u SGD
- Konverguje rychleji, než GD

- Pravidlo pro update: $w \to \tilde{w} = w + \eta \Delta w = w \eta H^{-1} \nabla C$
- eta je learning rate, podobně jako u SGD
- Konverguje rychleji, než GD
- Díky druhým derivacím se vyhne spoustě problémů, kterými GD trpí

- Pravidlo pro update: $w \to \tilde{w} = w + \eta \Delta w = w \eta H^{-1} \nabla C$
- eta je learning rate, podobně jako u SGD
- Konverguje rychleji, než GD
- Díky druhým derivacím se vyhne spoustě problémů, kterými GD trpí
- Existují i variace backpropagation algoritmu pro počítání Hessovy matice

- Pravidlo pro update: $w \to \tilde{w} = w + \eta \Delta w = w \eta H^{-1} \nabla C$
- eta je learning rate, podobně jako u SGD
- Konverguje rychleji, než GD
- Díky druhým derivacím se vyhne spoustě problémů, kterými GD trpí
- Existují i variace backpropagation algoritmu pro počítání Hessovy matice
- Nepraktické řád Hessovy matice roste v závislosti na počtu parametrů s druhou mocninou

- Pravidlo pro update: $w \to w + \eta \Delta w = w \eta H^{-1} \nabla C$
- eta je learning rate, podobně jako u SGD
- Konverguje rychleji, než GD
- Díky druhým derivacím se vyhne spoustě problémů, kterými GD trpí
- Existují i variace backpropagation algoritmu pro počítání Hessovy matice
- Nepraktické řád Hessovy matice roste v závislosti na počtu parametrů s druhou mocninou
- Existují "řešení" tohoto problému (truncated/quasi Newton)

 Využití druhých parciálních derivací je výhodné proto, že kromě informace o gradientu získáme i informace o tom, jak se gradient mění

- Využití druhých parciálních derivací je výhodné proto, že kromě informace o gradientu získáme i informace o tom, jak se gradient mění
- Zavedení setrvačnosti vychází ze stejné úvahy, ale chce se vyhnout použití Hessovy matice

- Využití druhých parciálních derivací je výhodné proto, že kromě informace o gradientu získáme i informace o tom, jak se gradient mění
- Zavedení setrvačnosti vychází ze stejné úvahy, ale chce se vyhnout použití Hessovy matice
- Zpřísníme fyzikální analogii GD jako "míče kutálejícího se dolů"

- Využití druhých parciálních derivací je výhodné proto, že kromě informace o gradientu získáme i informace o tom, jak se gradient mění
- Zavedení setrvačnosti vychází ze stejné úvahy, ale chce se vyhnout použití Hessovy matice
- Zpřísníme fyzikální analogii GD jako "míče kutálejícího se dolů"
- Zavedeme "rychlost" změny parametrů (vychází z gradientu), "pozici" (závisí i na rychlosti) a "tření", které rychlost postupně snižuje

Matematická formulace:

Zavedeme vektor rychlostí, jehož složky korespondují s parametry, který optimalizujeme (tj. váhy i biasy) $v=v_1,v_2,\ldots,v_n$ a v GD nahradíme pravidlo pro update vah (biasů) $w \to \tilde{w}=w-\eta \nabla C$ za

$$egin{aligned} v
ightarrow ilde v &= \mu v - \eta
abla C \ w
ightarrow ilde w &= w + ilde v \end{aligned}$$

přičemž μ se nazývá koeficient setrvačnosti

Matematická formulace:

Zavedeme vektor rychlostí, jehož složky korespondují s parametry, který optimalizujeme (tj. váhy i biasy) $v=v_1,v_2,\ldots,v_n$ a v GD nahradíme pravidlo pro update vah (biasů) $w \to \tilde{w}=w-\eta \nabla C$ za

$$v o ilde{v}=\mu v-\eta
abla C \ w o ilde{w}=w+ ilde{v}$$
 přičemž μ se nazývá koeficient setrvačnosti

 Gradient nyní ovlivňuje rychlost v a ta ovlivňuje změnu vah (biasů)

Matematická formulace:

Zavedeme vektor rychlostí, jehož složky korespondují s parametry, který optimalizujeme (tj. váhy i biasy) $v=v_1,v_2,\ldots,v_n$ a v GD nahradíme pravidlo pro update vah (biasů) $w \to \tilde{w}=w-\eta \nabla C$ za

$$v o ilde{v}=\mu v-\eta
abla C$$
 přičemž μ se nazývá koeficient setrvačnosti $w o ilde{v}=w+ ilde{v}$

- Gradient nyní ovlivňuje rychlost v a ta ovlivňuje změnu vah (biasů)
- Rychlost roste s tím, jak k ní přičítáme gradient => pokud má stejný směr přes několik batchů, rychlost v tomto směru významně naroste a změna vah v tomto směru zrychluje

$$egin{aligned} v
ightarrow ilde{v} &= \mu v - \eta
abla C \ w
ightarrow ilde{w} &= w + ilde{v} \end{aligned}$$

V blízkosti minima můžeme snadno "přestřelit"

$$egin{aligned} v
ightarrow ilde{v} &= \mu v - \eta
abla C \ w
ightarrow ilde{w} &= w + ilde{v} \end{aligned}$$

- V blízkosti minima můžeme snadno "přestřelit"
- Další problém může nastat, pokud se gradient rapidně změní - potrvá nám, než na tuto změnu zareagujeme

$$egin{aligned} v
ightarrow ilde{v} &= \mu v - \eta
abla C \ w
ightarrow ilde{w} &= w + ilde{v} \end{aligned}$$

- V blízkosti minima můžeme snadno "přestřelit"
- Další problém může nastat, pokud se gradient rapidně změní - potrvá nám, než na tuto změnu zareagujeme
- Z tohoto důvodu zavádíme koeficient setrvačnosti ("tření" je dáno vztahem $1-\mu$)

$$egin{aligned} v
ightarrow ilde{v} &= \mu v - \eta
abla C \ w
ightarrow ilde{w} &= w + ilde{v} \end{aligned}$$

- V blízkosti minima můžeme snadno "přestřelit"
- Další problém může nastat, pokud se gradient rapidně změní - potrvá nám, než na tuto změnu zareagujeme
- Z tohoto důvodu zavádíme koeficient setrvačnosti ("tření" je dáno vztahem $1-\mu$)
- $\mu \in \langle 0; 1 \rangle$

$$egin{aligned} v
ightarrow ilde{v} &= \mu v - \eta
abla C \ w
ightarrow ilde{w} &= w + ilde{v} \end{aligned}$$

- V blízkosti minima můžeme snadno "přestřelit"
- Další problém může nastat, pokud se gradient rapidně změní - potrvá nám, než na tuto změnu zareagujeme
- Z tohoto důvodu zavádíme koeficient setrvačnosti ("tření" je dáno vztahem $1-\mu$)
- $\mu \in \langle 0; 1 \rangle$
- Pokud $\mu=1$, není žádné tření a rychlost se plně řídí gradientem. Pokud $\mu=0$, dostáváme obyčejný GD

$$egin{aligned} v
ightarrow ilde{v} &= \mu v - \eta
abla C \ w
ightarrow ilde{w} &= w + ilde{v} \end{aligned}$$

- V blízkosti minima můžeme snadno "přestřelit"
- Další problém může nastat, pokud se gradient rapidně změní - potrvá nám, než na tuto změnu zareagujeme
- Z tohoto důvodu zavádíme koeficient setrvačnosti ("tření" je dáno vztahem $1-\mu$)
- $\mu \in \langle 0; 1 \rangle$
- Pokud $\mu=1$, není žádné tření a rychlost se plně řídí gradientem. Pokud $\mu=0$, dostáváme obyčejný GD
- Máme další hyperparametr, který je třeba vhodně zvolit

Momentum + L2 regularizace:

$$egin{align} v_b
ightarrow ilde{v}_b = \mu v_b - \eta rac{\partial C}{\partial b} = \mu v_b - \eta rac{\partial C_0}{\partial b} \ b
ightarrow ilde{b} = b + ilde{v}_b \ \end{align}$$

$$egin{align} v_w
ightarrow ilde{v}_w &= \mu v_w - \eta rac{\partial C}{\partial w} = \mu v_w - \eta igg(rac{\partial C_0}{\partial w} + rac{\lambda}{n} w igg) \ w
ightarrow ilde{w} &= w + ilde{v}_w \end{aligned}$$

$$egin{aligned} v
ightarrow ilde{v} &= \mu v - \eta
abla C \ w
ightarrow ilde{w} &= w + ilde{v} \end{aligned}$$

 Cvičení 1: Co se stane, pokud použijeme koeficient setrvačnosti >1?

$$egin{aligned} v
ightarrow ilde{v} &= \mu v - \eta
abla C \ w
ightarrow ilde{w} &= w + ilde{v} \end{aligned}$$

 Cvičení 1: Co se stane, pokud použijeme koeficient setrvačnosti >1?

"Záporné tření" by způsobilo nekontrolovatelný nárůst rychlosti (i v případě, že by byl gradient vždy nulový), což by pravděpodobně vedlo k "přestřelení" minima

 $egin{aligned} v
ightarrow ilde{v} &= \mu v - \eta
abla C \ w
ightarrow ilde{w} &= w + ilde{v} \end{aligned}$

 Cvičení 2: Co se stane, pokud použijeme koeficient setrvačnosti <0?

$$egin{aligned} v
ightarrow ilde{v} &= \mu v - \eta
abla C \ w
ightarrow ilde{w} &= w + ilde{v} \end{aligned}$$

 Cvičení 2: Co se stane, pokud použijeme koeficient setrvačnosti <0?

Rychlost by mohla oscilovat (obzvlášť, pokud bude gradient malý) mezi pozitivními a negativními hodnotami, přičemž záporná hodnota by efektivně znamenala pohyb v opačném směru, než k minimu